

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apere Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

la „Tel. Rom.” într-una cu suplimentul „Folia Pedagogică”
Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Proiectul de lege

despre numele comunelor.

Am avut în săptămâna trecută surprinderea, că proiectul de lege despre numele comunelor, primit cu câteva zile mai înainte în casa reprezentativă a dietei, a ajuns cum numai se poate de iute și în casa magnaților la pertractare.

După informațiunile autentice ce le avem direct din Budapesta, casa magnaților în ședința de Vineri, 5/17 a curente, când veni în discuțiune acest proiect, a fost foarte slab cercetată; în contra proiectului au luat poziție numai cei trei arhieri ai noștri gr-or. români, ér episcopatul sêrbesc și cel greco-catolic român a lipsit total, în mod neexplicabil, de asemenea au lipsit și magnații naționali: Dr. Müller, episcop evanghelic, Dr. Gall și Mașevici.

Ne rezervăm să revenim într-alt număr la acest incident, ér acum grăbim și noi să punem în vederea onorațiilor nostri cetitori un singur moment premergătoriu, apoi amandamentele foarte conciliante ce le a făcut în casa magnaților Escelenția Sa metropolitul nostru spriginit numai și numai de ambii Preasânțiți episcopi din Arad și Caransebeș.

Din capul locului trebuie să accentuăm, că Escelenția Sa metropolitul nostru a propus în casa magnaților, ca proiectul de lege să se ia de astădată dela ordinea zilei. În loc de a vorbi noi în această parte, lăsăm să urmeze aici înseși vorbele, cu cari Escelenția Sa și-a motivat propunerea și cari sunt următoarele:

Escelenția Văstră, Domnule Președinte! Ilustră casă de Magnați! — Proiectul de lege pus la ordinea zilei, este fără îndoială de mare însemnătate nu numai din punctul de vedere al administrațiunei publice, ci și pentru că dispozițiile lui fac mari restricțiuni în folosirea limbilor nemagiare, garantată în așa numita lege pentru naționalități.

Dacă mă uit împregiur, trebuie să observ, că astădată suntem prezenți numai foarte puțini în casa magnaților. De ne-am număra, am afla, că casa nu este capabilă de a lua conclusioni valide; eu însă nu potesc să ne numărăm, ci vin cu rugarea respectuosă, ca în considerare, că astăzi lipsesc aici mulți din acei membri ai casei magnaților, cari de bună seamă se interesează în măsură mare de acest proiect de lege, — să se ia proiectul acesta dela ordinea zilei de azi, și pentru pertractarea lui să se ficeze un termen mai acomodat, cu atât mai ales, pentru că acela a făcut deja impresiuni foarte neplăcute asupra unei anumite părți a populațiunei nemagiare, înțeleg deosebi pre românii și sașii ardeleni.

Abia vor fi 8 zile, de când proiectul acesta de lege fu petrecut în casa reprezentanților, și étă că este deja pus pe azi și aici la ordinea zilei, în timp așa de scurt, încât nici chiar episcopii greco-orientali români, cari ocașional sunt prezenți, n'au putut să studieze mai cu pêtundere acest proiect de lege.

Nu e bine să ne grăbim așa tare cu lucrul acesta, și nu e bine să se improvizeze o astfel de lege, care ar avé de urmare ne mulțumiri din partea multora; de aceea rog pe Ilustra casă a magnaților din nou, să ia pentru acum dela ordinea zilei acest proiect

de lege și să pună pertractarea lui pe un termen în tot cazul mai corêspundătoriu, bunăoară pe Ianuaru sêu Februaru.

Propunerea această, spriginită numai de cei doi episcopi, a cădut, și casa magnaților a trecut la pertractarea specială a proiectului, la care apoi Escelenția Sa metropolitul a făcut mai multe amandamente, — repețim și aici — foarte conciliante, într-o salvarea drepturilor acordate limbilor nemagiare prin legea pentru naționalități. Se înțelege, situațiunea și dispozițiile majorității au fost de astfel, în cât amandamentele mai esențiale au trebuit să cadă la votare.

În loc de recensiumi mai ample, publicăm deci mai la vale însuși textul proiectului discutat în casa magnaților, și în acela la locul lor punem amandamentele făcute, observând spre orientarea cetitorilor noștri: că amandamentele sunt reproduse cu cursive, ér textul cu litere grase indică pasagele, cari propunătoriu amandamentelor a cerut să fie șterse din text.

Mai observăm: că comisiunea juridică a casei magnaților la începutul §. 5 a propus o modificare la aparțință în favorul bisericilor, dar în realitate totuși înjuriôsă, după care §-ul s'ar începe așa: „*In scripțele de stat, municipale și comunale, precum și în toate altele oficiale, afară de cele ce privesc administrațiunea internă a bisericilor*” ș. a. această modificare însă a cădut, primindu-se alta a contelui Andrassy, ca din text să se elimineze cuvântul „bisericesci”.

Proiectul de lege cu amandamentele Escelenției Sale metropolitului este următoriu:

Proiect de lege

despre numele comunelor și al altor locuri.

§. 1.

Din punct de vedere de stat fie care comună numai un nume oficial pôte avé. Folosirea oficială a altor numiri usitate în ținuturi singulare, se concede între marginile acestei legi.

§. 2.

Designarea numelui oficial al comunelor, cari au mai multe feluri de numiri, prevederea comunelor, cari au identice numiri, cu cognome sêu cu nume nou, numirea comunelor nou-formate și schimbarea numelui comunelor, nu altemu statorirea ortografiei pentru numele oficiale ale comunelor, aparțin sferei de activitate a ministrului reg. ung. de interne.

Ministrul de interne și eserceză acest drept cu ascultarea comunelor concernente și a adunării generale municipale, între marginile trase prin §-l I al legii prezente, precum și prin interesele generale ale țerii, și cu posibila considerare a dorinței comunelor interesate.

§. 3.

Alodiile, prediile, munții, apoi alte locuri locuite, cari sunt situate pe teritoriul exterior al comunei, au să fie provêdute cu numire separată, încât încă nu o ar avé.

Asupra numirii decide reprezentanța comunală competentă după legea comunală, pe baza statoririi proprietariului, sêu a majorității proprietarilor computate după contribuțiunea lor directă pentru stat; care decisiune este a se promova spre aprobare în prima linie la adunarea generală municipală, ér pentru deciderie finală la ministrul de interne.

§. 4.

În scopul de a se ține în evidență numele comunelor și ale altor locuri, oficiul central reg. ung. de statistică pörtă o matriculă regnicolară stabilă, carea stă sub spriginul specialistic, sub inspecțiunea și controla unei „Comisiuni regnicolare pentru matricula comunală”, carea se va constitui în scopul acesta.

Problema acestei comisiuni este mai departe a face propunere cu privire:

a) la ortografia numelor oficiale de locuri;
b) la indicarea numelui oficial al comunelor cu mai multe nume;
c) la eliminarea numelor de comune și de alte locuri, cari ocur mai de multe ori;
d) la numirea comunelor formate mai nou, și în fine:

e) la toate dispozițiunile, cari sunt necesare pentru executarea legii prezente spre acel scop, ca numele de comune și de alte locuri statorite cu autenticitate publică, să se lătească cât mai în general, și să devină tot mai mult esclusive nu numai în usul oficial, ci și în referințele sociale.

Președinte al comisiunei regnicolare pentru matricula comunală este directorul oficiului central reg. ung. de statistică, ér președinte substitut subdirectorul acestui oficiu.

Organismul comisiunei și normativul pentru agendele ei îl statorisce ministrul de interne prin ordinațiune, în acord cu consiliul de ministri.

§. 5.

În scripțele de stat, municipale și comunale și bisericesci, precum și într-altele oficiale, pe sigilele, stampiliile și tâblile de signale ale comunelor, apoi în administrațiunea institutelor și întreprinderilor, cari stau sub dispoziția imediată a statului, a municipiilor și a comunelor, în cărțile didactice și pe mapele folosite în școlile cu drept de publicitate, de asemenea pe tipăriturile acestor școle, cari vin în publicitate, precum și pe sigilele și stampiliile lor, în fine în scripțele publico-notariale, fără privire la aceea, că — dacă scripțele, cărțile didactice, tipăriturile, sigilele, stampiliile ș. a. enumerate, sunt redactate în limba oficială a statului, sêu în altă limbă; este a se folosi exclusiv numele oficial al comunei, după ortografia, precum aceea se pörtă în matricula de comune regnicolară; dacă însă acelea sunt redactate în altă limbă usitată în ținuturile singulare ale țerii: se pôte folosi acel nume al comunei și a locului, care corespunde limbei din respectivul ținut.

În cărțile didactice folosite în școlile cari au drept de publicitate, și pe tipăriturile acestor școle, cari vin în publicitate, punerea explicativă lângă numele oficial a numirei istorice sêu de folosință comună, divergente de numele oficiale, nu cade sub dispozițiunea acestui paragraf.

În textul împroutocolării firmelor la tribunale, în documentele și alte scripte, cari au trebuintă de aprobare sêu vîdimare din partea autorității guverniale, precum și în toate alte acte cu caracter de autenticitate publică sêu de oficiositate, folosirea numelui oficial al comunei este ce e drept obligătoare, înse pe lângă această se pôte face evidentă între parentesă și numirea divergentă de acela.

§. 6.

Esecutarea legii prezente se concedre ministeriului.

După toate cele comunicate mai sus încheiem astădată cu resumatul: că casa magnaților a primit proiectul de lege din cestiune așa, precum i-a venit dela casa reprezentanților, cu trei mici modificări, anume în §§. 2 și 4. la anumit loc s'a încis cuvântul „oficiale”, ér din începutul §-lui 5. s'a eliminat cuvântul „bisericesci”. Proiectul astfel modificat se va remite casei reprezentanților, pentru ca și aceea să se alăture la modificările făcute; noue însă față cu injuriile acestui proiect de lege nu ne rămâne deocamdată altă mângăere, decât aceea, că arhierii nostri ortodocși români și-au făcut și astădată consciențioși datorința lor archiepăstorală.

Scrisore din Budapesta.

(Politică de pace. — Un chițibușer. — Ținuta tinerimei aliate. — Reforme la „Petru Maior”. — Mai nou.)

Se dice, că cercurile conducătoare politice de aici sunt dispuse acum mai mult ca de altă dată pentru pace. Un avocat slovac dintre cei mai intransigenți a fost în zilele aceste în diferite afaceri la ministrul de interne și venind de-acolo ne-a declarat spre marea lui mirare, că ministrul a fost prevenitor din cale afară și i-a făcut promisiuni mari și multe. Între altele se dă ca sigur, că ministrul de culte va lua în lunile următoare dispoziții pentru înființarea unei catedre de limba și literatura slovacă. Profesor la această catedră va fi numit un slovac, secretariu de stat la ministerul cultelor.

Prin o politică de natura această e vorba de a dobândi în prima linie simpatiile tinerimei inteligente a naționalităților. Rectorul universității din Budapesta a primit ordin special dela Wlassics, ca să pună la cale împăciuirea tinerimei universitare. Lucrarea rectorului vè este cunoscută din toile magiare: lanséză apeluri teribile cătră tinerime, apeluri cu două fețe, amenințătoare și ademinitoare. În aceste apeluri rectorul magnific agitéză în scopul înființării unei reuniuni de pace compusă din tinerii universitari de toate naționalitățile. Această reuniune ar avé chemarea sublimă de a distruge dușmăniile dintre naționalități și magiari și a restabili răul vieții pe pământul unguresc. Tactica, ce o observă rectorul, dovedese, că d-sa e mare chițibușer. Primul pas spre pace l'a făcut prin faptul, că ne-a invitat și pe noi: Români, Sêrbi și Slovaci, a participa la un banchet ce s'a dat în onoarea sa. Cu ocașia banchetului — despre care spunea, că n'are să aibă însemnătate politică — voia să și desfășure rectorul programul sêu de pace. Natural, că noi am vêdut întriga. A ne duce la banchet însemna a întra a priori în intențiunile de pace a rectorului. Atât rectorului, cât și tinerilor magiari, cari ne-au invitat, le-am răspuns, că deocamdată nu vedem nici o necesitate de a bancheta cu maghiarii. Banchetul sa ținut fără noi, rectorul nu s'a ținut discursul preparat ovreii au vârsat foce în potriua noastră.

Cu toate aceste deja 2 zile după banchet s'a întrunit tinerimea ovreo-maghiară și s'a constituit în comitet de pace, alegându-și și o comisie de 15 pentru a prepara congresul general. Foile magiare luând seire despre acesta s'au obrăznicit a anunța ca fapt complinit, că tinerimea naționalităților s'a atașat tinerimei maghiare. Conducătorii tinerimei aliate rom.-slov.-sêrb., au desmintit ca-

tegoric această malițioasă scire. Lucrul stă astfel, că tinerimea aliată va cere o sală dela rector și va ține o adunare în care va lua rezoluția în chestie. Tinerimea aliată va documenta în rezoluțiile sale: pentru ce nu poate intra în această reuniune de pace, va respinge categoric toate ofertele de împăciuire după calapodul îndigat de rectorul magnific și va declara, că tinerimea noastră nu se va pune nici când în opoziție cu sentimentul public al popoarelor din care face parte.

Avem credința, că prin rezoluțiile noastre vom pune sfârșit tuturor sforțărilor și comediilor cu „politica de împăciuire“ sub patronatul rectorului și al guvernului. Voiesc pace și mulțămire în țară, binevoiască guvernul a intra în pertractări cu conducătorii noștri, cu bărbații noștri politici, ăr nu cu noi, ca tinerime, care numai pentru o astfel de pace nu suntem predispuși.

La societatea „Petru Maior“ se lucră în timpul din urmă cu mult zel. Dragostea de muncă serioasă crește prin interesul ce-l arată societății inteligența română din loc. A fost de mult dorința noastră supremă, ca raportul dintre noi și această reslătită inteligență din loc să devină mai intim, ca cu toții să ne vedem concentrați la vatra ce ne încălzește de 36 ani, în societatea „Petru Maior“. În anul acesta ni s'a împlinit dorința noastră. Mulțămită zelului desvoltat de către amicul societății noastre dl G. Bogoevicu, s'au înseris o mulțime de bărbați în lista membrilor ajutători ai societății. În fruntea acestor bărbați stau Il. Lor domni: Mocionyi, domni V. Babeș și Adv. Babeș, cand. de adv. Dr. T. Non Babeș, Mgf. Sa dl Athanasie Cimponeariu, părintele Murnu, prof. Ionaș, of. minist. Moldovan, Crăciunel, Popescu etc. etc. Acesta e un mare succes al societății noastre și ne crește inima vădend cum s'adună bătrânii noștri unul câte unul în sala destinată și aranjată pentru densus. Viața noastră are deodată un caracter mai familiar. Ne adresăm lor ca fii către părinți, ca frați către frați și ne pare că și densus simt ore-care plăcere și mulțămire internă de a se vedea înconjurăți de tinerile mlădițe ale neamului. Legăm mari speranțe de această nouă față în care intră societatea noastră.

Er ce vă comunic acum întrece tot ce s'a întemplat până acum. Sămbătă în 18 l. c. au fost citați la rectorul magnific universității români, Chendi, Adam, Pop, Moisil, Sêrbul Oca și slovacul Hodja. S'au prezentat cu toții afară de cel dintăiu, care a plecat deja din Budapesta Rectorul le-a comunicat un ordin al ministrului Wlassics, conținu căruia sunt amenințați cu eschidere, toți cei ce vor înainta anunțatul memorandum. — Eă deci o nouă fără de lege. Rectorul ne batjocurește, ne amenință, afirmă lucruri neadeverate, vrea să ne momească cu arurări

de pace, și — când voim să-i răspundem intervine ministrul și ne amenință cu detragerea stipendiilor, cu eliminarea dela toate universitățile. Ni se ia dreptul de libera vorbire, ni se răpește dreptul de apărare. Pote să existe o imoralitate mai mare?

Dor.

Serbarea ăilei Andreiu în biserica gr.-or. din Beins.

Beins, la 15 Dec. 1897.

Până aci nu eram dedați a ține sēmă de ăilele mari ale bisericii și neamului nostru, pentru-că nu era cine să esciteze în noi interesul, cu care datorim ămenilor mari, laici deopotrivă cu bisericieni, nu era cine să ne indice datorințele, ce avem a le presta la asemenea ăile mari mic și mare, preot și mirean aparținătorii bisericii ortodoxe și nēmului românesc. Dar prevedința n'a voit ca în fața molochului proselitistic din acest cerc, să rămână biserica noastră în dērētul celorlalte, și consistoriul eparhial într'un moment fericit ne-a trimis pe inteligentul și simpaticul nostru catichet actual dl Nicolae Diamandi, despre care în virtutea frumăselor sale cunoscințe nu numai teologice ci și generale, cu drept cuvēt se ăice și e convingerea noastră generală, că vrednic este de pozițiunea ce ocupă, fiind totdeuna la înălțimea chemării sale, nu numai în ale catechisării și bisericii, ci și în cele sociale, și ne face onōre putēdu-l numi al nostru. Durere însă numai, că cei competenți orbiți de patimi și preocupățiuni țesute prin intrigi provenite dela josisnici lingșituri — nu vor să vadă, ce a prestat și prestă acest eminent tiner, nu arare-ori sacrificand și materialicesce din al seu propriu în scop de a ridica prestigiul bisericii și a tineretului în al căror serviciu este pus.

Sub asemenea impresiuni actualul protopresbiter Dr. Vasiliu Papp și Dl Nic. Diamandi încă de timpuriu s'au îngrijit, ca ăia de marele Andreiu să fie sērbătorit și în biserica gr.-or. din loc cu solemnitatea cuvenită, cum până acum încă nu s'a întemplat. Astfel încă cu ăile mai nainte poporul mic și mare, tineri și bătrâni deopotrivă au fost invitați de a participa la serviciul divin și parastasul ăinut în memoria celui mai mare bărbat al bisericii și națiunii române la 30 Nov. (12 Decembre) a. c. și nu fără rezultat.

La serviciul divin și parastas au funcționat afară de amintii domni încă dl Dumitru Selistean și Lazar Muș preoți în comunele învecinate, ăr răspunsurile liturgice le a dat corul bine instruat al studenților gr.-or. de sub conducerea diligentului tiner Victor Fildan stud. de cl. VII. Corul a cântat plăcut și armonios, executand mai multe cântări nouē, mulțămită zelului și sacrificiilor aduse de dl Nic. Diamandi, Dar mai

pe sus de tōte ne-a emoționat până la lacrimi pe toți cei preșenți — vorbirea ocașională roștită de dl Nic. Diamandi, în care în timp de aprōpe 1 1/2 ore cu colorii vii face în liniamente generale istoricul metropoliei gr.-or. dela început până la reînființarea ei prin nemuritoriul Andreiu baron de Șaguna, ăr în special înțreaga acestuia activitate până la cele mai mici minușități, îndemnand poporul și în deosebi tineretul a urma într'u tōte principiile și idealurile profesate de acest mare bărbat. O vorbire fōrte instructivă a fost această, și dacă dl Diamandi a obosit într'u adunarea datelor înșirate în vorbirea sa, cred că e respătit pe deplin prin satisfacția, ce o a resimțit fiesce carele din noi cei preșenți aducēdu-i dlui Diamandi elogiile noastre pentru momentele plăcute ce ni-a procurat în această ăia mare.

Și sunt de lipsă asemenea vorbiri ori mai bine ăis predice, fiind-că escită în deosebi în tineret mai mare interes pentru biserica, școlă și națiune, ăr cunoscēnd pe bărbații de valōre și binefăcători — față de memoria acestora mai multă pietate și respect.

Un ortodox.

† Dr. Aurel Brote.

Am anunțat în numărul trecut al fōiei noastre trecerea la cele eterne a mult regretatului și de toți stămatului bărbat Dr. Aurel Brote, directorul bancei generale de asigurățiune mutuală „Transilvania“ din Sibiu.

Despre onorurile cu cari au fost aședate osēmintele defunctului spre vecinică odichnă Sămbăta trecută, dăm următorul scurt raport:

a) Comitetul central al Asociațiunei pentru literatura și cultura poporului român, a cărui, membru era și rēposatul, conform decisiunei sale luate în ședința sa extraordinară de Joi a dat espresiune protocolară durerii sale, a arborat flamură nēgră pe edificiul asociațiunei din strada Morii până după înmormēntare, a esprimat familiei condolențele sale în corpore, a participat în corpore la înmormēntare și în loc de cunună pe sicriu a depus contribuiriile membrilor sei la fondul G. Barițiu.

b) Direcțiunea institutului de credit și de economii „Albina“ din loc, a cărui president în comitetul de supraveghiere a fost decedatul, a dat espresiune la protocol dnrerei sale, a comunicat vēduvei condolențele sale prin scrisōre, a depus în loc de cunună pe sicriu o sumă de 25 fl. la fondul G. Barițiu.

Barițiu și s'a prezentat în corpore la înmormēntare.

c) Direcțiunea firmei comerciale române „Concordia“ din loc, a cărui membru a fost și decedatul, a dat espresiune protocolară durerii sale, a exprimat vēduvei condolențe în scris, a arborat flamură nēgră până după înmormēntare și a contribuit în loc de cunună pe sicriu cu suma de 20 fl. la fondul pentru înfrumșetarea cimiteriului gr.-or. român din Pōrta Turnului, unde a fost aședat defunctul, și a participat în corpore la înmormēntare.

d) Comitetul Reuniunei de cântări, a cărei întemeietoriu, prim-president și membru fondator și onorariu a fost, a luat parte în corpore la înmormēntare și a depus o cunună pe sicriu.

e) Comitetul reuniunei de agricultură române din comitatul Sibiului, a cărui membru a fost, a luat parte în corpore la înmormēntare și a depus o cunună pe sicriu.

Adânc întristata vēduvă a publicat următorul anunț funebreal:

Dr. Aurel Brote, director al băncii de asigurare „Transilvania“ etc. etc. după îndelungate și grele suferințe și-a terminat cursul vieții neobosite, dedicate binelui comun și al familiei, în 16 Decembre n. a. c. la 2 ore dimineața, în etate de 55 de ani.

Rēmășițele pămēntesci ale neuitatului decedat se vor aședa spre odihna de veci Sămbăta în 18 l. c. la ărele 2 d. a. din casa proprie, Strada Cisnădiei Nr. 45, în cimiteriul dela biserica gr.-or. din suburbiul „Poarta-Turnului“.

Cu profundă durere aduce aceasta la cunoștința tuturor pretinilor și cuosecților, în numele său și al tuturor rudenilor, adine întristată soție

Sibiu, în 16 Decembre n. 1897.

Minerva Brote născ. Dragits.

Er consiliul direcțional al băncii de asigurățiune mutuală „Transilvania“ din loc dă următorii:

Implinim o tristă datorință, anunțand, că directorul cel de mulți ani al institutului nostru Domnul Dr. Aurel Brote, după îndelungate și grele suferințe, a reposat ađi diminetă.

Prin rara sa credință în oficiu și prin distinsul său talent, precum și prin eminentele sale calități personale rēposatul și-a asigurat o memoriă durabilă și recunoștința noastră.

Sibiu, 16 Decembre 1897.

Consiliul direcțional

al bancei generale de asigurățiune mutuală „Transilvania“.

Înmormēntarea s'a făcut pe lângă asistența unui public fōrte nūmeros și ales din tōte clasele societății sibien

FOIȚA.

Iuliu Caesar.

Tragedie în 5 acte

de William Shakespeare,

traducere în prosă

de

Dr. P. T.

(Urmare).

Un poet: Lăsați-mă să intru, să văd beliducii. Trebuie să fie ceva între ei, și nu-i bine să steie singuri.

Lucilius: Nu ți-e iertat să întri la ei.

Poet: Nimic, numai mōrtea mă pōte reținē (întră).

Cassius: Da ce-i?

Poetul: Nu vă genăți beliducilor, ce voiți voi să faceți? Iubiți-vē și fiți amici precum bărbații ca voi trebuie să fie, pentru-că eu am vēdūt mai mulți ani ca voi și-i mult din copilăria mea.

Cassius: Ha, ha! cât de șod scie cynicul ăsta rimă!

Brutus: Du-te de aici, măi perdeveră, cară-te idiotule!

Cassius: Lasă-l în pace, Brutus, asta-i datina lui.

Brutus: Eu îi recunosc humorul, dacă își cunoșce și el timpul, dar ce să facem în timp de rēsboiu cu nătării de acestia? Cară-te, măi!

Cassius: Du-te, du-te de aici. (Poetul ese).

(Întră Lucilius și Titinus)

Brutus: Lucilie și Titinie spuneți la comandanți să pregătēscă quartire de nōpte pentru ostași.

Cassius: Veniți după aceea înapoi și aduceți și pe Messala îndată cu voi. (Iese Lucilius și Titinus.)

Brutus: Lucius, o cupă de vin!

Cassius: Eu n'aș fi cugetat, că te poți supēra așa tare.

Brutus: O, Cassius, eu sum morbos de mai multe necasuri.

Cassius: Ce-i, nu te-ai folosit de filosofia, ci te-ai lăsat debălat de întēmplări?

Brutus: Nici un om nu pōrtă mai ușor grijile; Porcia a murit.

Cassius: Hahi! Porcia!

Brutus: Ea-i mōrtă!

Cassius: Cum am pūtut eu scăpa viu când te-am nēcăjit așa? O perdere amară și nesuportabilă! De ce morb?

Brutus: N'a pūtut suferi absența mea, și de nēcās, că tinērul Octaviu cu Marc Antoniu au devenit așa puternici, ea a nebunit de dorul meu și a înghitit foc.

Cassius: Și așa a murit?

Brutus: Tocmai așa.

Cassius: O, voi Zeilor nemuritori! (Lucius vine cu vin și cu lumini.)

Brutus: Nu mai aminti de ea. Dă-mi un pocal de vin! În ăsta-mi îngrop tōte necasurile (bea).

Cassius: Inima mea e setōsă de perderea această mare a ta; bagă Lucius până trece peste margini; mai puțin nu pot bea pentru iubirea lui Brutus. (bea).

(Întră Titinus cu Messala.)

Brutus: Hai în lontru Titine! Bine ai venit bunule Messala! Acum să ne aședăm în giurul luminărilor astea și să discutăm despre afacerile noastre.

Cassius: Porcia, — tu te-ai dus!?

Brutus: Te rog nu-mi aduce aminte de ea! Messala am primit aici o epistolă, că tinērul Octaviu cu Marc Antoniu vin în contra noastră cu o armată puternică și ei își iau direcțiunea spre Philippi.

Messala: Și eu am primit sciri tot de acēl înțeles.

Brutus: Cu ce adaugere?

Messala: Că prin proscripțiune și condamnare triumviratul Octaviu, Antoniu și Lepidus au omorit vre-o sută de senatori.

Brutus: În privința această scirile noastre nu consună; a mea amintesc de vr'o 70 de senatori, cari au murit în urma proscripțiunei lor și între acestia și Cicero.

Cassius: Și Cicero?

Messala: Da, Cicero e mort, și prin ordin de proscripțiune. Căpēta'ai vre o epistolă dela nevasta ta domnul meu?

Brutus: Nu, Messala.

Messala: Nu ți-a amintit nimeni în epistolele tale despre ea?

Brutus: Nu, Messala.

Messala: Atunci mi-se pare fōrte curios.

Brutus: Pentru-ce mă întrebi tu? Scii tu ceva din epistolele tale despre ea?

Messala: Nu, domnul meu.

Brutus: Acum, precum esti un Roman, spune-mi adevērul.

Messala: Atunci și tu ca un Roman să suportă scirea pe care ți-o aduc, pentru-că ea-i mōrtă și prin un mod estraordinar.

Brutus: Cu Dumnēden, iubită Porcia! Și noi trebuie să murim, Messala; prin meditaerea, că ea trebuia să mōra odată, acum am și eu țaria ca să suport scirea.

Messala: Așa supōrtă ămenii cei mari necasurile lor cele grele.

Cassius: Și eu am atăta curagiu în mine, dar eu totuși n'aș pūtē-o suferi așa.

(Va urma.)

fără deosebire de confesiune și naționalitate. Oficiul divin l-au împlinit Dl. protopresbiter Ioan Papiu și parochul George Bobeș, ér răspunsurile: corul funebral al elevilor dela Seminarul nostru teol. ped. „Andreian“ din loc sub conducerea dlui profesor și spiritual seminarul D. Cunțan cu multă frumusețe.

Pe sicriu au fost depuse o mulțime de cunune, care de care mai frumoasă. Discursuri funebrele nu s'au ținut. Repausatul a fost și membru suplent în senatul epitropesc al consistoriului nostru metropolitan gr. ort. rom. din Sibiu.

Noutăți.

Personal. Escelența Sa I. P. S. D. arhiepiscop și metropolit Miron Romanul, însoțit de secretariul consistorial Dr. Elie Cristea, a plecat cu trenul de Joi seara la Budapesta, unde a luat parte la desbaterile proiectului de lege referitoriu la magiarizarea numelor comunelor. Duminecă la améidi s'a reîntors deplin sănétos.

Despre desbaterile din casa magnaților în numărul proxim aducem raport special.

Avis. Suntem în plăcută pozițiune a anunța celor interesați, că am procurat pentru Librăria Arhidieceșană, Sibiu, un deposit mai mare de globuri terestre dela cele mai efine până la cele mai scumpe; deci pe viitoriu putem efectui ori-ce comandă fără amânare. Librăria Tipografiei Arhidieceșane, Sibiu.

Adunare la Arad. „Tribuna Poporului“ publică în fruntea numărului său de Sâmbătă un convocatoriu adresat către alegătorii români, și semnat de 167 fruntași români dela Arad, Brașov, Baia-mare, Satmar, Chișineu, Orăștie, Baia de Criș, Caransebeș, de prin Munții-Apuseni, Buteni, Șiria, Pecica, Comlăus, Șimand, Curtici, De pe Valea-Murșului, Pâncota, Cianad, Cercul Josășelului Oradea-mare, Bârzova, Chesinț, — prin care se conchémă o adunare la Arad, pe Joi, în 11/23 Decembrie a. c.

Obiectele discuțiunii vor fi:

1. Exprimarea lealității către tron, și accentuarea patriotismului sincer.
2. Accentuarea poziției poporului român cu considerare la situația internă și la evenimentele de peste hotare și chibzuirea mijloacelor pentru promovarea bunei stări și a înfloririi patriei.
3. Protestare contra proiectului de lege despre magiarizarea comunelor.
4. Eventuale propuneri.

Din convocator nu reiese, dacă adunarea va fi o „adunare de alegători“ sau o „adunare populară“.

„Dreptatea“ încéta. Diarul „Dreptatea“ publică în fruntea numărului său dela 4/16 a curentei un cuvânt către cetitori, semnat de mai mulți cărturari fruntași bănățeni, în care spunând, că politica numitului diar, de a conplana pe cale pacinică neînțelegerile din patrie — nu e la timp, anunță „sistarea foii „Dreptatea“ și a „foii de Duminecă“ cu sfârșitul anului curent. Cuvântul pomenit, ce se pronunță temeinic asupra actualelor stări politice din țară, îl vom reproduce și noi.

Inmultirea celor fărădelege. În comuna Pălta din comitatul Tolna s'au mai însinuat 45 de inși la protopretore, că es din legăturile biserecei reformate. În urmarea acestor eșiri en masse din legăturile biserecei, numărul evanghelicilor din această comună s'a redus atât de mult, încât biserică și școlă le-a ramas de tot golă.

„Popi valachi despoitori“. Sub acest titlu reproduce „Budapesti Hirlap“ dela 13 Decembrie n. a. c. după „Arad és Vidéke“ următorul comunicat: „Procedura absolutistică ce-și permit popii valachi din laturile Murșului față de credincioșii lor, pe cești din urmă i-a îndemnat, să se plângă direct la metropolitul român din Sibiu. Mai cu semnă contra volniciei materiale și contra despoierii vecinice din partea popilor cer apărare în

acel memorandum provédut cu două sute de subscrieri aceia, ce'l vor subterne metropolitului încă înainte de sərbători. Mai întâiu dorese regularea venitelor și taxelor popilor. Apoi cer, ca averile biserecei să nu le administreze preoții, ci un om cu totul independent materialicește, care să ia și răspunderea pentru averea bisericescă. În sfârșit cer, ca președinte al școlii școlară, cu abaterile dela usul de până acum, să nu fie popa, ci oarecare membru conducătoriu mai cu autoritate al comunei. Fiecare pupet al memorandumului așteptă lecuirea unui rău arqătoriu și nesuferibil; ar fi de dorit, ca metropolitul, să ajute pe credincioșii sei pe cari proprii săi păstori îi necăjesc până peste cap“.

Tendența e evidentă: de a scóte pe credincioși de sub influența preoților și a-i supune cutărui membru „fruntașiu“ al comunei, care să servescă intereselor străine.

Décă într'adevăr sunt atare plângeri contra preoților de acolo, atunci primul for al celor asupriți nu e metropolitul, ci episcopul, respective consistoriul și sinodul eparhial local, care de sigur își va sci face datorința.

Hymen. Iovanca Pavloviu și Dr. Ioan Nemet fidanțați. Pâncota Arad. 7/19 Decembre 1897.

Bătaie între ostașii nemți și boemi. Lui „Bud.-Hirlap“ i se depeșeză din Praga, că Mercurea trecută între ostașii germani și chei din casarma Ferdinand, ér diua următoare între cei din casarma Iosef a isbucnit o bătaie sângeróșă, din care 25 s'au ales cu rane primejdióse. Bătaia a fost provocată de antagonismul național neîmpăcat. Despre cazul acesta cercurile militare manifestă o tăcere adéncă; ér foile, cari au luat notiță despre el, au fost confiscate.

Necrolog. Elena Ioan Schiopu n. Duția, vėduvă de învățator, după scurte suferințe împărtășită fiind cu sfințele Taine, a încetat din viață în 3/15 Decembre a. c. la órele 6 dimineța în etate de 44 ani și în al 3/2-lea an de vėduvie.

Despre această dureróșă pierdere încunoscăm cu inima frântă de durere pe tóte rudeniile, amicii și cunoscații.

Rémășițele pămėntesci ale rėposatei mult regretate s'au ridicat din casa proprie și s'au depus spre vecinica odiehnă în cimiteriul biserecei române gr. ort. din Crizbav, Vineri în 5/17 Decembre la órele 10 a. m. Fie-i țérina ușórá și memoria binecuvăntată! Crizbav în 3/15 Decembre 1897. Pentru jalnica familie: Ioan Schiopu, paroch ca fiu; Elena Schiopu, ca fiică; Hortensia Schiopu născ. Popovici, ca noră; Vasile Duția, econom, ca ginere.

Excelenta revistă Albina, ce apare în București, la sėptemănă, anunță în al zecelea număr al său, intrarea în comitetul ei redacțional a poetului țărănimei G. Coșbuc. Avem deci puternice motive de a lega de această revistă nădejdi tot mai fumóse, Nrul 10 cuprinde: P. Dulfu. — Datoria de a munci. — Gh. Adamescu. — Veniamin Costachi. — Veniamin Costachi. — Cuvěntare. — S. P. Radian. — Cultura ridichei. — D. Mirescu. — Probleme pentru calendar. — Dr. Buzău. — Buruiana de friguri. — G. C. Atanasiu. — Chibriturile. — P. Volănescu. — Albinăritul. — C. Șerbulescu. — Din ale lui Păcală. — N. Muz. — Felurimi. — Sfaturi practice. — Cronică politică. — Informațiuni. — Posta redacției. — Ilustrațiuni: Veniamin Chostachi. — Buruiana de friguri.

Bibliografic. A apărut: Constantin de Stamati-Ciurea. Note critice de Mihail Telimn Retipărire neschimbată din numérii 62 și 63 ai „Patriei“

Din Public *)

Mulțămită publică.

Dar pentru biserică. Vasile Pleșa lui Gavrilă din parochia gr. ort. Sartăș, a dăruit pentru biserică din loc o cruce de argint de china în preț de 15 fl.

*) Pentru cele publicate în rubrica această redacțiunea nu este responsabilă.

Au solvit și suma de 50 fl. lăsată de reposata sorsa Teodora Pleșa, pentru formarea unui fond bisericesc.

Achim Harđa din Muncel a dăruit tot numitei biserică 10 fl.

Comitetul parochial își ține deci de datorința a-le aduce mulțămită și pe această cale, ca faptele acestea să servescă ca exemplu, ca ori și cine să jertfescă cu indemn și dragoste pentru biserică.

Sartăș, în 21 Novembre 1897.

Vasile Bumbuș adm. paroch. George Andreca. epitrop.

PARTEA SCIENTIFICA ȘI LITERARA

Bibliografic *Abcdariu magiar pentru școlile elementare române populare de Mateiu Voilean, asesor consistorial, și Petru Bod, director la școlile elementare de stat din Sibiu. Partea I. Sibiu. Tipariul tipografiei arhidieceșane. 1897.*

Asupra acestui Abcdariu anunțat la timpul său și în diarul nostru, diarele unguresci au publicat recesiuni favorabile. Credem, că facem serviciu învățătorilor nostri, decă le presentăm vederile exprimate de bărbați de școlă unguri.

Eată unele din recensiunile diarelor magiare:

O carte folositoare.

„Déva és vidéke“, 11 Novembre, 1897. Nr. 45.

Învățarea limbei magiare în școlile elementare nemagiare nici acum nu corespunde cerințelor. În butul puterii obligătoare a legii, în butul referințelor politice și sociale cari spumegă de spirit magiar, și cari tot mai mult fac să se simță în cercul concetățenilor nostri nemagiari necesitatea de a cunoșce limba magiară, în butul tuturor acestora masa cea mare a poporului fórte puțin, său ce e mai trist, mai nimica nu scie din limba magiară. Nu căutăm cauza în sentimentele dușmănoase ale compatrioților nemagiari, căci abstragėnd dela unii eroi de gură, partea cea mai mare sunt buni patrioți și bucurosi ar învăța limba magiară, o căutăm acolo, unde o aflăm, și o aflăm în modul cum se propune limba magiară în școlile nemagiare. Da, o scim din experiență, și afirmăm cu tótă posiuivitatea, că metoda e rea, și nici prin minte nu ne trece, ca pentru această vina să o atribuim învățătorilor. Sėrmanul învățatoriu dela sate, el cu școlă, cu necasurile de tóte diilele, din slaba dotațiune dela stat său dela alți susținători ai școlii, care abia îi asigură existența de pe o di pe altă, abia mai ajunge să facă ceva și pentru cultivarea sa. Nu putem deci aștepta, ca el să-și rumpă timp și ceva din salariul cel puțin spre a inventa noué metode în gloria ministeriului de culte și instrucțiune.

Însé deși am avé destulă causă de a acusa, noi nu acuzăm. Constatăm simplu, că afacerea cu învățarea limbei magiare n'a făcut progrese dela aducerea legii respective începėnd, și n'a făcut, pentru-că învățătorilor nu li s'au pus în mână cărți bune metodice după cari să fi putut învăța limba magiară. Abecedarele, cărțile de cetit, gramaticile mai vechi scrise pentru acel scop, care cu mai multă, care cu mai puțină pricepere pedagogică, tóte au fost cu defectul vechiu: s'au silit să învețe limba magiară prin traducerea de diçeri seci și prin învățarea de rost a unor reguli gramaticale.

Nu trebuie să mai spunem, că cu cărțile aceste învățătorii făceau muncă de robi, și cu tóte aceste rezultatul abia era ceva peste nimica. În cele din urmă credem, că am trecut și peste neajunsul acestora. În șirurile de mai jos presentăm cetitorilor nostri o carte, care în istoria învățării limbei magiare, însemnéză hotărít o eră nouă. Titlul complet al acestei folositoare carticele este: *Abecedar magiar pentru școlile elementare române populare, de Mateiu Voileanu, asesor consistorial, și Petru Bod, director la școlile elementare de stat din Sibiu, Partea I. Sibiu, tipariul tipografiei arhidieceșane, 1897.* Cu alte cuvinte: abecedariu magiar pentru școlile elementare române.

Broșura întrégă se estinde peste 88 de pagine, prețul este 25 cr. Este tipărită pe hârtie bună, trainică, și provédută cu table tari, fiind a se da în mâinile copiilor.

Forma externă, literele curate, tipariul lipsit de erori face onóre tipografiei arhidieceșane greco-orientale.

Opul este numai începutul, căci acești autori vor mai scóte de sub pressă o carte de cetire și o gramatică, și cu privire la cuprins se împarte în 4 părți principale. Partea primă o forméază literile mici, a două cele mari, cu cuvinte și diçeri de exerciare, partea a treia are piese de cetit, și a patra vocabulariu.

Scopul opului este, ca elevii români pelângă învățarea scrierei și cetirei unguresci, să primescă introducere și în vorbirea ungurescă, și acest scop autorii l'au ajuns în mod eminent.

În partea primă și a două literile cele mici și cele mari, cu considerare la greutatea scrierei lor, se succed după principiul gradațiunii. Prin aceea, că spre a esercia literile mici și mari autorii au ales la formarea de diçeri cuvinte, pe cari elevii le-au învățat deja la exercițiile de vorbire din limba magiară, cartea această întrece cu mult opurile de până acum de asemenea categoerie. Scrierea și cetirea ungurescă o exerciează deci elevii pe basa de cuvinte și diçeri cunoscute, și astfel îndemănarea în limba magiară nu numai și o statornicesce, ci prin învățarea de noué cuvinte în mare măsură o și desvóltă.

Cu privire la partea a treia, observ că la alegerea și prelucrarea pieselor de cetit pelângă cunoșcınța metodei de a învăța limba magiară se mai cere și cunoșcerea lumii, în care se învėrte inima copilului, și autorii și aici au documentat, că sunt pedagogi cu vocațiune.

În cele 37 de bucăți, pelângă piesele și poesiele lucrute pe basa cunoșcınțelor de până acum din limba magiară, și pelângă desvóltarea aceloră, aflăm și materialul gramatical pentru clasa I. și a II. din studiul limbei magiare. Materialul acesta nu e dat în regulile gramaticale seci, ci este intuit pe baza exemplurilor luate din piesele de cetit, și numai apoi e cuprins în formă de reguli ca reasumare.

Esaminând piesele de cetit după cuprinsul lor, aflăm în această carte descrieri, piese de cuprins religios-moral, edificătoare de spirit, apoi poesii, tot lucruri, cari perfect corespund creațiunii naive a spiritului în desvóltare a copilului și priceperii lui, și incontestabil au o înriurintă educativă.

Ca ilustrare dintre piesele de cetit reproducem aici poesia „Ima“ (rugăciunea) de Posa Lajos, care nu numai pe poetul inspirat de sentiment religios l'înaltă către Dđeu, ci ridică spiritul copilului plăpând, care cetesce acea poesie:

„Mennyben lakó én Istenem
Vedd füledbe diésretem!
Téged diésér egész világ,
Neked köszön a kis virág,
Mádárka is, mikor dalol,
Magasztol a bokor alól,
Mikor a fa sohajtozik:
Atyám! hozzad imádkozik.“

(Dumneđeu meu, care locnesi în ceriu,
ascultă lauda mea!
Pre Tine Te laudă lumea,
pe Tine te salută flórea cea mică,
Pasėrea când cãntă,
pe Tine te măresce din tufă;
Când oftéză lemnul,
părinte, către tine înaltă rugăciune).

Nici celelalte piese nu stau îndărăptuli acestei poesii ușóre de înțeleș, simple, și care totuși așa tare te impresionéază, ca urmare din aceste o putem spune cu îndrăsnélă, că autorii au făcut o lucrare, care umple un mare gol în literatura didactică magiară. Ministrul de culte ar face mare serviciu desvóltării propuneri limbei magiare, decă abandonând spriginirea „Lecciónilor de conversatiune“ de Mikszáth Kálmán, care n'au nici un merit și sunt numai o lucrare de caricatură, ar procura acest op dela autori, și l'ar prelucra și pentru școlile celelalte de limbi nemagiare. Învățătorii nostri dela școlile române și până atunci se întroducă în școlile lor opul acesta; prin acesta se ajută pe sine și ajută elevilor, și munca lor cea grea de bună semnă va fi încoronată de succes.

Nota redacțiunii numitului diariu:

Cartea din cestiune o am dat spre censurare unui colaborator intern al nostru, care e pedagog de profesiune, și recensiunea de sus el o a făcut. Din partea noastră ne alăturăm la recensiunea colaboratorului nostru, și cu căldură recomandăm acest op. Red.

(Va urma.)

CONCURS

Pentru întregirea postului de paroch în parochia de clasa a III-a din comuna Almaș-Seliște, protopresbiterat. Iia, se escrie concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Roman“

Cu acest post sunt împreunate venitele regulate în sensul grațiosului ordin consistorial dtto 28 Decembre 1894 Nr 8854 B. prin comitetul parochial la 5 Iunie a.c.- cari venite compute în bani dau suma de 377 fl. anual.

Informațiuni mai deapropo se pot lua dela comitetul parochial respectiv și dela acest oficiu protopresbiteral.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne cererile lor concursuale instruite conform normelor în vigoare subsemnatului oficiu protopresbiteral până la terminul susindicat.

Iia, la 20 Novembre 1897.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tracului Iia în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Avram P. Peurariu,
protopresbiter.

Pályázat.

Resinár községben a községi orvosi állás betöltendő és felhivatnak pályázni kívánók, hogy kellően felszerelt kérvényeik 1898 évi Január hó 5-ig alolirotnál adják be.

Illetmények:

Fizetés 900 frt, [236] 1-2
lakpénz 80 frt és

a megállapított látogatási díjak.

Nagyszében, 1897 deczember 18-án.

A jarási főszolgabíró,
Fabritius.

Un tinér român

cu câteva clase reale séu gimnasiale se aplică imediat ca

practicant

în Librăria Tipografiei Archidiece-sane pe lângă condițiuni favorabile

Prospecte frumoșe pentru viitor.

A se adresa către

Librăria Tipografiei archidiece-sane,
Sibiu.

Crăciun și Anul-nou

Ce dar poți fi mai potrivit de
ca o carte bună?
Librăria Tipografiei archidiece-sane, Sibiu,
poate servi publicului cu cele mai nobile aparițiuni
literare, cărți pentru toate etățile, din „Biblioteca
pentru toți“, „Biblioteca noastră“, „Biblioteca de popularizare“,
„Biblioteca nouă“, „Biblioteca Haiman“, etc. etc.
Apoi diverse calendare: Lunca ilustrată
și Calendarul pentru toți și României, a
75 cr., Calendarul nou a 80 cr. etc.
Librăria Tipografiei archidiece-sane,
Sibiu.

Din

„Biblioteca pentru toți“,

sub direcțiunea literară a d-lui D. Stăncescu au apărut
până acum :

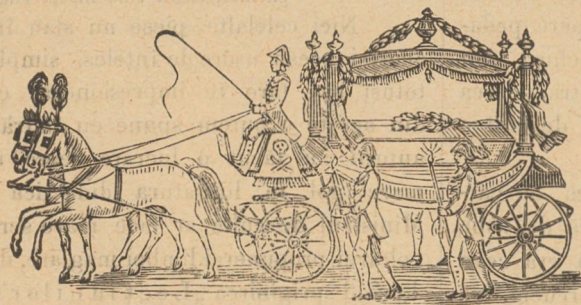
- Nr. 1 *Povești alese* de Andersen;
Nr. 2 *Pasările noastre* (legende), de S. Fl. Marian;
Nr. 3 *Cântece și plângeri*, I. (poesii) de M. Zamfirescu;
Nr. 4 și 5 *Despre educație*, pe Herbert Spencer;
Nr. 6 *Îcône șterse* (nuvele) de A. Vlahuță;
Nr. 7 *De prin veacuri*, I. (nuvele) de Carmen Sylva;
Nr. 8 *România, Roma, Piza* etc. de Michelet;
Nr. 9 *Castelul Peleş*, descrierea de Leo Bachelin;
Nr. 10 *Nuvele și schițe* de T. Maiorescu;
Nr. 11 *Din tinerețe* etc. nuvele de André Theuriet;
Nr. 12 *Nuvele* de M. Demetrescu;
Nr. 13 *Nuvele romane* de Duiliu Zamfirescu;
Nr. 14 *Antichitatea romană* de Wilkins;
Nr. 15 *Proză și poesii* de Gr. M. Alexandrescu;
Nr. 16 *Povestea vorbii* I. proverbe de Anton Pann;
Nr. 17 *Istoriore* de d-na Colomb;
Nr. 18 *Schițe umoristice* de Dumitru Teleor;
Nr. 19 *La ce visează fetele*, teatru de Alfred de Musset;
Nr. 20 *Legende istorice*, de D. Bolintineanu;
Nr. 21 *Ombra*, roman de Genevraye
Nr. 22 *Căl. împrej. Odăii mele*, roman de Maistre-Havier;
Nr. 23 și 24 *Din viața meseriașilor*, nuvele de P. Bănățeanu;
Nr. 25 *Povestea vorbii* II. proverbe de Anton Pann;
Nr. 26 *Biografiile omenilor celebri*;
Nr. 27 *Antichitatea greacă* de Mahaffy;
Nr. 28—33 *Opere complete*, de Creangă;
Nr. 34 *Istorie*, de Jonescu-Gion;
Nr. 35 *La gura sobei*, snöve de Dumitru Stăncescu;
Nr. 36 *Povești de Crăciun*;
Nr. 37 *Proză și epigrame*, de Radu D. Rosetti;
Nr. 38 *Werther* roman de Goethe;
Nr. 39 *Povestea vorbii* II. (ultim.) proverbe de A. Pann;
Nr. 40 *De prin veacuri* II. (ultim.) nuvele de Carmen Sylva;
Nr. 41 *Noțiuni asupra științelor* de Huxley;
Nr. 42 *Doruri și amoruri* I. poesii de Depărățeanu;
Nr. 43 și 44 *Modele de discursuri rom.* de Adamescu;
Nr. 45 *Doruri și amoruri*, II. (ultim.), poesii de Depărățeanu;
Nr. 46 *Dușmanii nostri*, de Dr. Urechia
Nr. 47 *Cântece și plângeri* II. (ultim.) poesii de M. Zamfirescu;
Nr. 48—49 *Modele de discursuri străine* de Gr. Adamescu;
Nr. 50 *Concortiri despre artă*, I. de Pecaut și Baude;
Nr. 51 *Din gona vieții* I., nuvele și poesii de A. Vlahuță;
Nr. 52 *Prietene* roman de François Coppée;
Nr. 53 *Doi trandafiri*, nuvele de Wil-denbruch;
Nr. 54 *Patriotul*, morală de Bourde;
Nr. 55 *Din inimă*, poesii de Radu D. Rosetti;
Nr. 56 *Concortiri despre artă* II. (ultim) de Pecaut și Baude;
Nr. 57 *Din goana vieții* II. nuvele de A. Vlahuță;
Nr. 58 *Schițe ușore* de Caragiale;
Nr. 59 *Din gona vieții*, III. (ultim) nuvele de A. Vlahuță;
Nr. 60 *Manon Lescaut*, I. roman de Abatele Prévost;
Nr. 61 *Trotoarul Bucur.*, nuvele de D. R. Rosetti (Max);
Nr. 62 *Enoch Arden*, poemă de Tenyson
Nr. 63 *Satire și teatru* de D. C. Ollanescu (Ascanio);
Nr. 64 *Spre primăvară* poesii de Costin;
Nr. 65 *Manon Lescaut* vol. II. roman de Prévost;
Nr. 66 *Manon Lescaut*, vol. III (ultim.) de Prévost;
Nr. 67—69 *Minunile universului*, vol. I. II. III. (istoria naturală)
Nr. 70 *Legenda țiganilor* de P. Dulfu;
Nr. 71 *Ce este frumuseța*, artă de Const. Stăncescu;
Nr. 72 *Cugetări noi asupra popoarelor vechi*, *Egiptul*, geografie de Buzoianu;
Nr. 73—74 *Dan* partea I. roman de A. Vlahuță;
Nr. 75 *Armonii intime*, poesii de A. Sibleanu;
Nr. 76—77 *Dan*, partea II. roman de A. Vlahuță;
Nr. 78 *Ginecele lui Poirier*, de Augier & Sandeau;
Nr. 79 *Nastratin Hogea* de A. Pann;
Nr. 80—84 *Cioci vechi și noi*, roman de Filemon;
Nr. 85 *Biografiile scriitorilor rom.* de Adamescu;
Nr. 86 *Ce povestesc pădurea*, nuvele de Putlitz;
Nr. 87 *Berberii Hesperidele*, geografie de G. T. Buzoianu;
Nr. 88—89 *Denisa* teatru de Duma (Al. fiul);
Nr. 90 *Poeme*, de H. G. Leca;
Nr. 91 *Geniile științei și industriei*, biografii de Gastineau;
Nr. 92 *Sincere*, poesii de Radu D. Rosetti;
Nr. 93—94 *Povestea lui Moș Albu* de A. Pann;
Nr. 95 *Cartagena-Cyrena*, geografie de G. T. Buzoianu;
Nr. 96—97 *Paul și Virginia*, roman de B. de St. Pierre;
Nr. 98 *De demult*, poesii de Stavri;
Nr. 99 *Apostol*, poemă de Petöfi;
Nr. 100 *Carte de chipuri fără chipuri*, povești de Andersen;
Nr. 101—110 *Dicționarul francez-român* de Urechia;
Nr. 111 *Poesii* de Th. M. Stoescu;
Nr. 112—113 *Introducere la studiul Științelor fizice* de Morand;
Nr. 114 *Linistea sufletescă* de Seneca;
Nr. 115 *Alte schițe umoristice* de Dumitru Teleor;
Nr. 116—117 *Lubire* de Vlahuță;
Nr. 118 *Fleacuri*, amintiri duioșe, schițe și novelete de V. Pop;
Nr. 119 *Robia Peleşului* de Carmen Sylva, traducere de Elena Radu Rosetti;
Nr. 120 *Un leu și un zlot*, comedie într'un act (localizare) de D. Rosetti;
Nr. 121—122 *Notițe și fragmente literare* de I. L. Caragiale;
Nr. 123 *Teatru* (vol. II) de R. D. Rosetti (Max);
Nr. 124 *Intrebuintarea vieții* de I. Lubok;
Nr. 125 *Povestea Mavroghenescă* de Pitartul Hristache;
Nr. 126—127 *Poesii* de Bălăcescu;
Nr. 128—137 *Codul civil român*, adnotat de Hamangiu;
Nr. 138 *Suspine* (poesii populare din Basarabia) de George Madan.

Un număr costă 16 cr.

Se află de vânzare în

Librăria Tipografiei archidiece-sane, Sibiu.

Nou car elegant de cununi

Intreprinderea
de
pompe funebre
și
transport
de cadavre

ce există de un șir lung
de ani pe piața acésta

Coloman Paly & Fiu,

Piața mică Nr. 4.—Pempflingergasse Nr. 10

se recomandă pentru **immormentări** și **transporturi de cadavre** pe lângă asigurarea unui **serviciu deplin solid** cu **prețuri moderate**.

Sicrie noue de metal,

adjustate pompos, pentru cripte și pământ, foarte durabile și ieftine.

Care de morți și pentru împrejurime.

In deposit se află toate obiectele necesare pentru immormentări.